

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ

கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெஸ்

ஃ பிடல் காஸ்ரோவுடன் ஜோதிபாசு

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ

கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெஸ்

தமிழில் : கி. ரமேஷ்

Fidel Castro (In Tamil) Gabriel Garcia Marques

Published : November, 2016

Published by:

BHARATHI PUTHAKALAYAM

7, Elano Salai, Teynampet, Chennai - 600 018

Email: thamizhbooks@gmail.com | www.thamizhbooks.com

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ

கேப்ரியல் கார்சியா மார்க்வெஸ்

தமிழில் : கி. ரமேஷ்

சிறப்புப் பதிப்பு : நவம்பர், 2016

வெளியீடு :

7, இளங்கோசாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600 018.

தொலைபேசி : 04424332424, 24332924, 24339024

விற்பனை நிலையங்கள்

திருவல்லிக்கேணி: 48, தேரடி தெரு | **பெரம்பூர்:** 52, கூக்ஸ் ரோடு
வடபுறணி: பேருந்து நிலையம் எதிரில் அடையார் ஆனந்தபவன் மாடியில்
ஈரோடு: 39, ஸ்டேட் பாங்க் சாலை | **திண்டுக்கல்:** பேருந்து நிலையம்
நாகை: 1, ஆரியத்திரிபிள்ளை தெரு | **திருப்பூர்:** 447, அவினாசி சாலை
திருவாரூர்: 35, நேதாஜி சாலை | **சேலம்:** பாலம் 35, அத்தைவத ஆஸ்ரமம் சாலை,
சேலம்: 15, வித்யாலயா சாலை | **மயிலாடுதுறை:** ரசாக் டவர், 1J, கச்சேரி சாலை
அருப்புக்கோட்டை: 31, அகமுடையார் மகால் | **நெய்வேலி:** கி.ஜி.டி.யு அலுவலகம்,
மதுரை: 37A, பெரியார் பேருந்து நிலையம் | **மதுரை:** சர்வோதயா மெயின்ரோடு,
குன்னூர்: N.K.N வணிகவளாகம் பெட்போர்ட் | **செங்கற்பட்டு:** டி., ஜி.எஸ்.டி சாலை
விழுப்புரம்: 26/1, பவானி தெரு | **திருநெல்வேலி:** 25A, ராஜேந்திரநகர், பாளையங்கோட்டை
விருதுநகர்: 131, கச்சேரி சாலை | **கும்பகோணம்:** ரயில் நிலையம் அருகில்
வேலூர்: S.P. Plaza 264, பேஸ் மிமி, சத்துவாச்சாரி | பேருந்து நிலையம் அருகில்,
தஞ்சாவூர்: காந்திஜி வணிக வளாகம் காந்திஜி சாலை | **விருதாசலம்:** 511A, ஆஷ்ட ரோடு
திருச்சி: வெண்மணி இல்லம், கரூர் புறவழிச்சாலை | **புறணி:** பேருந்து நிலையம்
தேனி: 12.பி, மீனாட்சி அம்மாள் சந்து, இடமால் தெரு
கோவை: 77, மசக்காளிபாளையம் ரோடு, பீளமேடு | **திமலை:** முத்தம்மாள் நகர்,
நாகர்கோவில்: கேல் தெரு, போத்தி பள்ளி ஜங்ஷன்
சிதம்பரம்: 22A/ 18B தேரடி கடைத் தெரு, கீழ்விதி அருகில்
மன்னார்குடி: 12, மாரியம்மன் கோவில் நடுத்தெரு

ரூபாய்க் குவியல்... ரூபாய்க் குவியல்...

thamizhbooks.com

9498002424

ரூ 5/-

அச்சு : கணபதி எண்டர்பிரைசஸ், சென்னை - 5

நோபல் பரிசு பெற்ற உலகப்புக்ஷம் வாய்ந்த எழுத்தாளர் கேப்ரியல் கார்ஸியா மார்குவெஸ், எழுதிய கட்டுரை இது. லத்தீன் அமெரிக்கா உலகுகளில்த் சிறந்த கொடை. ஒரு போராளியின், புரட்சியாளனின் நம்பிக்கைக்குரியவராக வாழ்தல் அரியதொரு திறமை. மார்குவெஸ் அத்தகைய பண்பாளர். அவர் பிடலின் நண்பர், தோழர். பிடலின் தூதராக ஒருமுறை அதிபர் கென்னடியைச் சந்தித்தவர். அவர் 1987இல் 'பிடல் இளமைக்காலம்' என்ற நூலுக்கு எழுதிய அறிமுகக் கட்டுரை இது. பிடலின் ஆளுமை, ஓர் இலக்கியகர்த்தாவின் பார்வையில் சுவைபடச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

- பதிப்பாளர்

பிடல் காஸ்ட்ரோ (பிறப்பு ஆகஸ்ட் 13, 1926) மாணவப் பருவத்திலேயே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் முன் நின்றார். கியூப எல்லைகளுக்கப்பால், லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மக்கள் இயக்கங்களைக் கட்டமைத்தார்.

சட்டவிரோத, ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு 1992 மார்ச் 10இல் மூலம் அமெரிக்காவின் ஆதரவுடன் பாடிஸ்டா சர்வாதிகாரியானபோது, புரட்சி இயக்கமொன்றை பிடல் உருவாக்கினார். அடுத்து மோன்கடா ராணுவ முகாம் மீது நடந்த தாக்குதலுக்குத் தலைமை ஏற்றார்; கைதானார். சிறையிலிருந்தவாறு எதிர்வழக்காடும் வகையில் "வரலாறு என்னை விடுவிக்கும்" என்னும் புகழ்பெற்ற வீரமிகு உரையை நீதி மன்றத்தில் முழங்கினார். பதினைந்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பிடல், மக்கள் இயக்கம் வலுப்பெற்ற நிலையில் இரண்டாண்டுகளில் விடுதலையானார்.

1955 சூலை 7இல் மெக்சிகோவுக்குச் சென்றார்; கியூபாவுக்குள் ஒரு கெரில்லா அணியை அமைப்பதே அவரின் நோக்கம். 1955 டிசம்பர் 2இல் 81 வீரர்களுடன் - இளவல் ரால், 'சே'குவாரா, அல்மெய்தா உள்ளிட்ட அணியுடன் - 'கிரான்மா' எனும் சிறு கப்பலில் புறப்பட்டு கியூப மண்ணைத் தொட்டார். 1958ஆம் ஆண்டு இறுதியில் கியூபா முழுவதுமாக புரட்சிப் படையினர் வசமாயிற்று. அதனால் 1958 சனவரி 1இல் பாடிஸ்டா கியூபாவைவிட்டு ஓட்டமெடுத்தார். நாடுதழுவிய பொது வேலைநிறுத்தம், புரட்சியின் வெற்றியை உறுதிசெய்தது. சனவரி 8இல் புரட்சிப்படையின் தலைவராகப் பிடல், ஹவானா வந்தார்.

1959 பிப்ரவரி 13இல் பிரதமர் என அறிவிக்கப் பட்டார். 1976 டிசம்பர் வரை அப்பொறுப்பினை வகித்தார். பின்னர் புதிய அரசமைப்புப்படி அதிபர் (அமைச்சரவைத் தலைவர் - அரசுத்தலைவர்) ஆனார்.

1965இல் கியூபக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தொடங்கப் பட்டது. அப்போதிருந்து கட்சியின் முதன்மைச் செயலாளராகக் கடமை ஆற்றுகிறார். இன்றைய உலகின் புகழ்மிக்க, செல்வாக்கு மிக்க தலைவர் பிடல். பொய்யும் புரட்டும் அசங்காரமும் அடாவடித்தனமும் உலகையே விழுங்கத் துடிக்கும் பேராசையும் எவ்வித நியாயவுணர்வும் இல்லாத, கால் முதல் தலை வரை அழிவுக் கருவிகளை வைத்துக்கொண்டு மிரட்டும் நீசத்தனமும் ஒருருவாய் நிற்கும் ஒரு வல்லரசின் அனைத்து சதிகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் உண்மை, அறம், மனிதகுலத்தின் மாண்பமைப் பண்புகள் மீது நம்பிக்கை ஆகிய 'ஆயுத'ங்களைக் கொண்டு எதிர்த்து நின்றவர் பிடல்.

சியூபாவைச் சுற்றிப்பார்க்க வந்த வெளிநாட்டுப் பயணியுடன் ஒருவாரம் பயணித்த பிடல் காஸ்ட்ரோ, அந்தப் பயணியைப் பற்றிக் கூறும்போது, “அந்த மனிதரால் எப்படிப் பேசமுடிகிறது! என்னைவிட அதிகமாக!” என்றார். இது மிகவும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று. எனினும் பிடல் காஸ்ட்ரோ பற்றி நாம் சற்றே அறிந்துகொள்ள இது போதும். ஏனெனில் மற்றவர்களுடன் உரையாடுவதில் அவரைவிட ஆர்வம் கொண்டவரைக் காண்பது அரிது.

அவர் சொற்களைக் கையாளும் முறை பெருவியப்பூட்டும். புரட்சியின் தொடக்கத்தில், அவர் வெற்றிகரமாக ஹவானாவில் நுழைந்த ஒரு வாரத்திற்குப் பின் தொலைக்காட்சியில் இடைவிடாது ஏழு மணி நேரம் உரையாற்றினார். அது ஒரு உலக சாதனையாக இருக்க வேண்டும். அந்த வசியக் குரலை இன்னமும் பரிச்சயப் படாத மக்கள் முதல் ஒருசில மணி நேரங்களுக்கு தங்கள் வழக்கமான பாணியில் கேட்டனர். நேரம் செல்லச் செல்ல, தங்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவாறே அவருடைய பேச்சையும் செவிமடுத்தனர்.

காரகஸில் இருந்து பத்திரிகைக் குழுவினருடன் அதற்கு முந்தைய நாள்தான் வந்து சேர்ந்தேன். நாங்கள் ஓட்டல் அறையில் இருந்து அவர் பேச்சைக் கேட்கத் தொடங்கினோம். பிறகு மின் ஏணியில் செல்லும்போதும், வர்த்தக மையங்களுக்கு எங்களை அழைத்துச் சென்ற டாக்ஸியில் பயணித்தவாறு, மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கிய உணவக மாடியில்

இருந்தவாறு கேட்டோம். குளிர்நட்டப்பட்ட மதுக்கூடத்தில், இன்னும் தெருக்களில் நடந்து செல்லும்போது, திறந்த சன்னல்களின் வழியே ஒலித்த அவரது உரையை இடைவிடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். ஒரு சொல்லைக்கூட விடாமல் கேட்டவாறே எங்களுடைய அன்றைய பணிகளை செய்துமுடித்தோம்; மாலை வந்தது.

முதன்முறையாக பிடல் காஸ்ட்ரோவின் உரையைக் கேட்ட எங்களை இரு விசயங்கள் கவர்ந்தன. ஒன்று, கேட்போரை ஈர்க்கும் அவருடைய ஆற்றல்; மற்றது, அந்தக் குரலின் மென்மை. அந்தக் குரல், சில வேளைகளில் கரகரத்து ஒலிக்கும். சில சமயங்களில் முணுமுணுப்பாக இருக்கும். இந்த நலிந்த குரலைக் கேட்ட ஒரு மருத்துவர், “அமேசான் நதியைப் போன்று இத்தகைய நீண்ட உரைகள் இல்லாவிடினும், இன்னும் ஐந்து வருடங்களுக்குள் பிடல் காஸ்ட்ரோ தன் குரலை இழக்க ஆரம்பிப்பார்” என்று கூறினார். சிறிது காலத்திற்குப் பின் 1962 ஆகஸ்ட் மாதம் இந்த ஆருடம் பலித்தது. அமெரிக்க நிறுவனங்களை நாட்டுடைமை ஆக்குவது குறித்து உரைநிகழ்த்திய பின், அவருக்கு சரியாகப் பேச்சு வரவில்லை. ஆனால் இது ஒரு தற்காலிகப் பின்னடைவுதானே அன்றி நீடிக்கவில்லை. இருபத்தியாறு ஆண்டுகளுக்குப் பின், 1987இல் பிடல் காஸ்ட்ரோ அறுபத்தோரு வயதை எட்டியபோதும் அவருடைய குரல் எப்போதும் போல் ஊசிக்க இயலாத தன்மை கொண்டு இருந்தது. சொற்களைப் பின்னுகின்ற கலையிலே வல்லவரான அவருக்கு அக்குரலே ஈர்ப்புமிக்க, பயன்மிக்க கருவியாக இருந்தது.

ஒரு சாதாரண உரையாடலைச் சராசரியாக மூன்று மணி நேரம் தொடரக்கூடியவர். இத்தகைய நீண்ட உரையாடல்களுடன் நாட்கள் கடந்தன.

அலுவலகத்திலேயே அமர்ந்திருக்கக்கூடிய ஏட்டுத்தலைவர் அல்லர் அவர்; பிரச்சனைகள் எங்கே இருக்கின்றனவோ, அங்கேயே சென்று சந்திக்க விரும்புவவர். அவருடைய காரில், சூழுவரும் மோட்டார் சைக்கிள்களின் உறுமல் இன்றி ஹவானாவின் ஆளரவமற்ற தோட்டங்களுக்கோ, பயணிக்க இயலாத தெருக்களுக்கோ எந்த நேரத்திலும், பொழுது புலரா வேளைகளிலும் வரக்கூடியவர். இவையெல்லாம் சேர்ந்து அந்த புகழ்மிக்க மனிதருக்கு, “தனிமையில் இயங்குபவர்; நன்கு அலையக்கூடியவர்; திட்டமிட்டு செயல்படாதவர்; மரபுகளை மீறுபவர்; உறக்கத்தைத் தவிர்க்கக்கூடியவர்; எங்கே, எப்போது வேண்டுமானாலும் தோன்றித் தன்னை உபசரிப்பவரை விடியல் வரை விழித்திருக்க வைப்பவர்” என்ற தோற்றத்தை உருவாக்கின.

சியாரா மாஸ்ட்ரா மலைப் பகுதிகளில் வாழ நேர்ந்தபோதும் அவரிடம் சில பழக்கங்கள் ஒட்டிக் கொண்டன. புரட்சியின் தொடக்க காலம் அது. எனவே, இந்தச் சித்தரிப்பில் சற்று உண்மை இருந்தது. காரணம் இந்த நீண்ட உரையாடல்கள் மட்டுமல்ல; 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவருக்கென்று தனியாக இல்லம், அலுவலகம், வகுக்கப்பட்ட தினசரிக் கடமைகள் என எதுவும் இல்லாததும் தான். அவர் இருக்குமிடம்தான் அரசாங்கம். இப்போது நிலைமை வேறு. விரைந்து செயல்படும் குணத்தில் இருந்து மாறாவிடினும், ஓர் வரைமுறையைத் தன் வாழ்வில் வலிந்து ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் அவர். வாய்ப்பினைப் பொறுத்து அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவது, சுற்றிவருவது, அலைந்து திரிவது - இவற்றில் மாற்றமில்லை. பகல், இரவு என வந்து போகலாம். ஆனால், ஓய்வு, உறக்கம்? முன்பெல்லாம் களைப்பு மேலிடும்போது ஒரு சில கணங்கள் கண் அயர்வதுடன் நாட்கள் கழியும். ஆனால் எப்போ

தென உறுதியாகக் கூற முடியாவிடினும் ஒரு ஆறுமணி நேரமாவது இடையூறின்றி உறங்குவதைத் தற்போது வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய பணிகளைப் பொறுத்து அது இரவு 10 மணியாக இருக்கலாம் அல்லது மறுநாள் காலை 7 மணியும் ஆகலாம்.

அதிபர் அலுவலகத்தில் உள்ள அவரது அலுவலக அறையில் ஒழுங்காக அடுக்கப்பட்ட மேசை, வசதியான பதப்படுத்தப்படாத தோல் இருக்கைகள் உண்டு. மண்ணில், மணலில், சரளைக்கற்களில் பயிர் ஆய்வுச்சாகுபடி பற்றிய கட்டுரைகள் முதல் உணர்வுபூர்வமான நாவல்கள் வரை அவரது ரசனையின் வீச்சை வெளிப்படுத்தும் புத்தக அலமாரி, இவற்றுடன் தினசரி அலுவல்களைச் செய்து முடிக்க பல மணி நேரம் செலவிடுகிறார். கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் கண்டுபிடித்த புகையிலை இன்றும் கியூபாவுக்கு பெருமளவு வருமானத்தை ஈட்டித் தருகிறது. தன்னுடைய நாட்டினர் புகைப்பதைத் தடுக்கவேண்டி, ஒருநாளைக்கு அரைப் பாக்கெட் சுருட்டு பிடித்துக்கொண்டிருந்தவர் அப்பழக்கத்தை அறவே கைவிட்டார்.

அவர் உடலின் எடை அதிகரிக்க ஆரம்பித்ததால், உணவுக் கட்டுப்பாட்டை நிரந்தரமாக மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு ஆளானார். உணவின் மீது அவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும், விதவிதமான உணவு வகைகளைத் தேடி அவற்றை விஞ்ஞானபூர்வமாகத் தயாரிப்பதில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் கணக்கிடும்போது இது ஒரு அளப்பரிய தியாகம்தான். ஒரு ஞாயிறன்று மதியம் அவர் விருப்பத்துக்கு உணவருந்தியபோது, மதிய உணவை 18 ஸ்பூன் ஐஸ்கிரீமுடன் உண்டு முடித்தார். வழக்கமாக முட்கள் நீக்கப்பட்ட மீனுடன் வேக வைத்த காய்கறிகளை உண்பார்.

அதன்பின் குறிப்பிட்ட உணவு நேரம் என்பதை விடுத்து, பசி மேலிடும்போது உண்பார். அடிக்கடி மேற்கொள்ளும் நீச்சல் பயிற்சியுடன், தினமும் சிலமணி நேரம் முறையான உடற்பயிற்சி செய்து உடலைக் கட்டுக்கோப்பாக வைத்திருந்தார். சிறுசிறு மடக்குகளாக ஒரு தம்ளர் விஸ்கி குடிப்பதுடன் நிறுத்திக்கொண்டார். போப்பரசரின் தூதர் சீசர் சாச்சி (கியூப் புரட்சிக்குப் பின் முதன்முறையாக அனுப்பப்பட்டவர்) இத்தாலிய இடியாப்பம் சமைக்கப் பிடலுக்குக் கற்றுக்கொடுத்திருந்தார். இந்த உணவை அவர் விரும்பி உண்பதுண்டு. நாளடைவில் உணவின் மீதிருந்த நாட்டத்தையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டார். அவருடைய கணநேரக் கோப வெளிப்பாடுகள் தற்போது கடந்தகால நிகழ்வுகள். காவியப் புகழ்பெற்ற அவர் சினம் இப்போது கண்ணுக்குப் புலப்படாது.

மொத்தத்தில் கடுமையான, உறுதியான ஒழுக்கமுடையவர்; நேரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக ஏற்படுகின்ற அவரது ஒழுங்கற்ற நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் எக்கணத்திலும் அவரை ஆட்கொள்ளும் அவரது கற்பனை வீச்சு இவற்றைப் பார்க்கும்போது இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் போதாது என்றே தோன்றுகிறது. அவருடன் இருக்கும் போது ஒரு செயலின் ஆரம்பம் தெரியுமே அன்றி, முடிவை நம்மால் அறிய முடியாது. திடீரென ஓர் இரவில் சில ரகசிய இடங்களுக்குப் பயணிப்பதும், ஒரு திருமணத்தில் முக்கிய நபராகப் பங்கேற்பதும், ஆழ்கடலில் லாப்டர் மீன் பிடிப்பதும், கமக்வேயில் செய்யப்பட்ட பிரெஞ்சுப் பாலாடைக் கட்டிகளை உண்பதும் அவருக்கு வழக்கமான ஒன்றுதான்.

“வேலை செய்யக் கற்பதைப் போல, ஓய்வெடுக்கக் கற்பதும் முக்கியமானது” என்று அவர் முன்பே கூறியிருக்கிறார். அவர் ஓய்வெடுக்கும் முறை

அவருக்கே உரியது, ஆக்கபூர்வமானது. ஆனால் உரையாடலைத் தவிர்ப்பது அல்ல. ஒருமுறை நள்ளிரவில் தீவிரமாகப் பணி செய்து முடித்து களைத்திருந்தார். ஆனால் சிலமணி நேரம் நீந்தியபின் புத்துணர்வுடன் கருக்கலிலேயே திரும்பி வந்தார். இசை, நடனம் இவற்றில் ஈடுபாடு காட்டாத கியூப மக்கள் இருப்பதரிது. இந்த அரிய வகையினரில் அவரும் ஒருவர். தனியார் விருந்து- விழாக்கள் அவருடைய இயல்புக்கு மாறாக இருக்கும். ஆனால், அவர் கலந்துகொள்ளும்போது அந்நிகழ்ச்சிகளின் தன்மை மாறிவிடும். அதை அவர் அறிந்ததில்லை; தன்னுடைய வருகை அந்த இடத்தில் ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தைப் பற்றியும் அவர் உணர்ந்ததில்லை; அவரை முதன் முதலில் பார்த்தபோது தோன்றியது போல் அவர் உயரமானவரும் அல்ல; குண்டானவரும் அல்ல. ஆனால் அவருடைய வருகை அந்த இடத்தையே நிரப்பிவிடும். சுயஉறுதி கொண்ட பலரும் அவர் முன்னிலையில் தங்கள் கட்டுக்கோப்பை இழப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கடினமாக இருந்தபோதிலும், தங்கள் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சித்தபடி, அதீதமான நம்பிக்கையை காட்டிக் கொண்டு தங்களைப் போல் அவரும் அச்சத்துடன் இருக்கிறார் என்று நினைக்கக்கூடத் தோன்றாமல், தங்கள் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டாமல் இருக்க முயற்சி மேற்கொள்வர். அவர் தன்னுடைய செயல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பயன்படுத்தும் பன்மை சொற்கள் பெருமிதத்தன்மையைக் குறிப்பது போல் தோன்றினும், அவருடைய கூச்சத்தை மறைப்ப தற்குத் துணைசெய்யும் அலங்கார வரிகள் என்பதே உண்மை.

அவர் வந்தவுடன் இசை நின்றுவிடும். நடனம் தடைப்படும். விருந்து முடிக்கப்பட்டுவிடும்.

கூட்டம் அவரைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். அவருடன் உரையாடலில் கலந்துகொள்ள அனைவரும் விரும்புவார். எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் அவரால் நின்றுகொண்டே இருக்க முடியும் - எதையும் உண்ணாமல், அருந்தாமல், நின்றவாறே. சிலநேரங்களில் உறங்கப்போகும்முன், நேரங்கெட்ட நேரத்தில், முன்னறிவிப்பின்றிச் செல்லலாம் என்ற உரிமை உணர்வுடன் நெருங்கிய தோழரின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டுவார்; ஐந்து மணித்துளிகள் மட்டுமே தங்கப்போவதாகவும் சொல்வார்; இதைச் சொல்லியபடி அமரக்கூட மறுப்பார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உரையாடலில் ஈர்க்கப்பட்டு பேசிக்களைத்து, சாய்வு நாற்காலியில் கால்களை நீட்டியபடி சொல்வார் - “நான் என்னை ஒரு புதிய மனிதனாக உணர்கிறேன்.” அவர் அப்படித்தான் - பேச்சினால் களைப்படவைவதும்; பேச்சின் மூலமே ஓய்வெடுப்பதும்.

ஒருமுறை “அடுத்த பிறவியில் நான் எழுத்தாளராக விரும்புகிறேன்” என்று சொன்னார். உண்மையில் அவர் நன்றாக அனுபவித்து எழுதக்கூடியவர். எப்போதும் தன்னுடன் வைத்திருக்கும் குறிப்பேட்டில், காரில் போகும்போதுகூட தன்னுடைய எண்ணங்களையோ, தனிப்பட்ட கடிதங்களையோ எழுதிக்கொண்டிருப்பார். நீல நிறப் பிளாஸ்டிக் உறையுடன் ஒன்று சேர்த்துத் தைக்கப்பட்ட அத்தகைய காகித ஏடுகள் காலப்போக்கில் ஏராளமாகச் சேர்ந்துவிட்டன. அவருடைய கையெழுத்து சிறியதாக, பார்ப்பதற்கு பள்ளி மாணவனின் கையெழுத்துப் போல் இருக்கும். அவர் தேர்ந்த எழுத்தாளராக முயற்சித்தார். ஒரு சொற்றொடரைப் பலமுறை திருத்தி, அடித்து, பக்க இடைவெளியில் (Margin) மீண்டும் எழுதி, நாட்கணக்கில் அகராதியைப் புரட்டிப் பார்த்து, மற்றவர்களிடம் கேட்டு, பொருத்தமான சொல்லைப்

பெறும்வரை அவர் முயற்சிப்பார்.

1970களில் தன்னுடைய உரையை எழுதிப் படிக்கின்ற வழக்கத்தை மேற்கொண்டார். மிக மெதுவாக, கவனமாகச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதியதால், அவை இயந்திரத்தனமாக இருந்தன. இவற்றைப் படித்தபோது பிடல் காஸ்ட்ரோவின் ஆளுமைப் பண்பே மாறிவிட்டது போல் தோன்றியது. அவரது குரல், நடை, குரலின் தன்மைகூட வித்தியாசமாக இருந்தன. ஹவானாவின் மிகப் பெரிய புரட்சி சதுக்கத்தில், ஐந்து லட்சம் மக்கள் முன்பு பேசும்போது எழுதி வைத்ததை சரியாகப் படிக்க இயலாமல் பல இடங்களில் திணறினார். வாய்ப்பு கிட்டியபோதெல்லாம் அதிலிருந்து நழுவிச் சென்றார். பல இடங்களில் அவருடைய தட்டச்சர் தவறு செய்திருப்பதைக் கண்டவுடன், பேசும்போதே அதை சரிசெய்யாமல், அதைத் திருத்துவதற்காக பேச்சையே நிறுத்திவிடுவார். தன்னுடைய உரைகளை உயிரோட்டமாகப் படைக்க அவர் எடுத்த முயற்சிகளில் பலமுறை அவர் வென்றிருந்தாலும் அவை அவருக்கு நிறைவைத் தரவில்லை. அவர் கூறவிரும்பிய அனைத்தும் அந்த உரைகளில் இருந்தன, சிறப்பாகவும் இருந்தன; ஆனால் ஒன்று மட்டும் விடுபட்டுப் போனது - அது அவருடைய வாழ்வின் மிகப்பெரும் தூண்டுதலான - சவாலான காரியங்களில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு, துணிவுடன் செயலாற்றும்போது எழும் பதற்றம், பரபரப்பு, துணிவின் ருசி மறந்த உரைகள்.

எவ்விதத் தயாரிப்பும் இன்றி தானே படைத்து, படைத்ததைத் தானே முன்வைத்து, உரை நிகழ்த்துவது, பின்நாள்களில் இயல்பாகிப் போனது. அதுதான் அவர் உரைக்குச் சிறப்புத் தந்தது. மாறிக்கொண்டே இருக்கும் சூழலை முழுமையாகக் கையாளும் விதம் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பொதுநிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்துகொள்ளுமாறு எனக்கு குறிப்பு அனுப்பிய போது “உங்களுடைய மேடை பயத்தை உதற கடைசி முறையாக முயலுங்கள் - நான் அடிக்கடி செய்ய வேண்டியிருப்பதைப் போல” என்று கூறியிருந்தார். சில நேரங்களில் குறிப்புகள் அடங்கிய அட்டையைப் பயன்படுத்துவார். அதைப் பேச ஆரம்பிப்பதற்கு முன் சர்வசாதாரணமாக வெளியே எடுத்து பார்வையில் படும்படி வைத்துக்கொள்வார். கேட்க இயலாத குரலில் மெதுவாக, எதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் என்ற தெளிவில்லாததைப் போல் ஆரம்பித்து, ஆனால் ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றிக்கொண்டு படிப்படியாக தான் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லி, திடீரென்று ஆணி அறைந்தாற்போல் பேசி, பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்துவிடுவார். பிறகு கலந்துரையாடல் ஆரம்பித்துவிடும். கூட்டத்தினரும் அவரும் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்று, பலவற்றைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் முழுமையான விவாதம் அரங்கேறும். இத்தகைய விறுவிறுப்பான கணங்கள்தான் அவர் வெற்றியின் சாராம்சம். இது ஓர் உயிர்ப்பார்வம். தடுக்க இயலாது ஒளிரும் அருள்நிலை. உயர்நிலையில் பட்டறிவது. இதை உணர்ந்தோர் அந்த அழகினைப் போற்றுவார். மறுதலிக்க முடியாத, தன் அறிவால் கவர்ந்திழுக்கும் அவரது வசீகரமான ஈர்ப்பு அது.

தொடக்க நாள்களில் பொது நிகழ்ச்சிகள் அவரது வருகையோடுதான் துவங்கின. ஆனால், அவர் வருகை மழையைப் போல. எப்போது வருவார் என்ற எதிர்பார்ப்புகள்... சில ஆண்டுகளாக குறித்த நேரத்தில் நிகழ்ச்சிகளுக்கு வருகிறார். அவருடைய உரையின் நேரம் பார்வையாளர்களின் மனநிலையைப் பொறுத்தது. முன்பு விளக்கிக் கூறப்பட வேண்டியிருந்த பல செய்திகள் தற்போது

மக்களுக்குப் புரிபட்டுவிட்டதால், அவருடைய மிக நீளமான உரைகள் எல்லாம் கடந்த காலத்தவையாகி விட்டன. பல்வேறு சொற்பொழிவுகளுக்குப் பின் பிடல் காஸ்ட்ரோவின் பேச்சு நடையும் தேவைக்கேற்ப மாறிவிட்டது. கம்யூனிஸத்தின் ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்ட முழக்கங்களை அவர் மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதில்லை; அந்த வழக்கமான சொற்களையே பயன்படுத்துவதும் இல்லை. விஷயங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதைவிட மூடிமறைக்க முயல்கின்ற, வழக்கொழிந்துபோன, வாழ்த்துவதற்கும் நினைவு கூர்வதற்கும் மட்டுமே பயன்படுகின்ற மொழியை அவர் கையாள்வதில்லை. அவர் எதையும் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக்கொள்பவர் அல்லர். மற்றவர்களைவிடத் தனித்து நிற்பதைப் பற்றி அவருடைய எண்ணங்கள் சுற்றிச்சுற்றி வந்தன. அவருடைய அபிமான எழுத்தாளர் ஜோஸ் மார்தி. கியூபா, உலகுக்கு அளித்த மாபெரும் கவிஞர், போராளி, புரட்சியாளர். அவருடைய வரிகளைத் தவிர வேறெதையும் அவர் தன்னுடைய உரையாடலிலோ மேடைப் பேச்சிலோ அவ்வளவாகக் குறிப்பிடுவதில்லை. மார்தியின் 28 தொகுப்புகளும் அவருக்கு அத்துப்படி. மார்க்சியப் புரட்சிப் பாதையில் தன்னுடைய கருத்துக்களைப் புகுத்துகின்ற வல்லமை அவருக்கு இருந்தது. “கூட்டுப் பணி என்பது மற்றெல்லாவற்றையும்விட ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் கருத்தில் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்” என்பதில் அவருக்கிருந்த உறுதிப்பாடே அவர் கொள்கையின் சாராம்சம்.

மக்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதில் அவருக்கிருந்த தீவிர உறுதிப் பாட்டை இது உணர்த்தும். மிகக் கடினமான உரைகள் கூட, புரட்சியின்போது பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் மாணவர்கள் இடையே பேசியதைப் போல்

எளிமையான உரையாடலாக இருக்கும். ஹவானாவுக்கு வெளியே, பொதுக்கூட்டங்களில், கூட்டத்தின் நடுவிலிருந்து யாரேனும் அவரை விளிப்பதும், உரத்தகுரலில் ஒரு உரையாடல் நிகழ்வதும் மிகவும் பழகிய ஒன்றுதான். தொழிலாளிகள், விவசாயிகள், மாணவர்கள், விஞ்ஞானிகள், அரசியல்வாதிகள், எழுத்தாளர்கள் அல்லது வெளிநாட்டுப் பயணிகள் எவராயினும், அவைக்கு ஏற்ற மொழியையும், நடையையும் பிடல் கையாள்வார். அதனால் அவரவர் நிலைக்குத் தக்கவாறு எல்லோரையும் அணுக முடிந்தது. பல்வேறு விரிவான தகவல்களுடன் பேசுவதால் எல்லாத் துறையினருடனும் அவரால் எளிதில் பழக முடிந்தது. அவருடைய ஒரு செயலை வைத்து பலரும் வெவ்வேறு விதமாகத் தீர்மானிக்கக் கூடிய, விரித்துரைக்க முடியாத, ஊகித்தறிய இயலாத ஆளுமை அவருடையது.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். அவர் எங்கே, எவ்வாறு, யாருடன் இருப்பினும் அவர்தான் வெற்றியாளர். இந்த உலகில் தோல்வியை மோசமாகக் கருதுபவர் அவரைவிட வேறு எவரும் இருக்கமுடியாது. அன்றாட வாழ்வின் சாதாரண விஷயங்களில்கூட தோல்வி என்றால், அவருடைய அணுகுமுறை சில நெறிகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். முதலில் அவர் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளவே மாட்டார். அந்த நிலையை வெற்றிகரமானதாக மாற்றும்வரை ஒரு கணம்கூட அமைதியாக இருக்க மாட்டார். எங்கே, எப்படி இருப்பினும் எல்லாமே இடையறாத உரையாடலின் மூலமாகவே நடைபெறும்.

உரையாடலின் பொருள், அவையினரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததே. இதற்கு எதிர்மாறாக நிகழ்வதும் உண்டு. ஒரே பொருள் பற்றித் தன் அவையினர் எல்லோரிடமும் அவர்

பேசும்போதுதான். ஏதேனும் ஒரு பொருள் பற்றிச் சிந்தித்துத் திட்டமிட வேண்டிய காலக்கட்டங்களில் எல்லாம் இப்படி நிகழும். ஒரு பொருள் பற்றி ஆழமாகத் தெரிந்துகொள்ள முனையும்போது தன் எண்ணம், சொல், செயல் எல்லாவற்றிலும் அதைப் பற்றியே அவர் சிந்திப்பதைப் போல் வேறெவராலும் முடியாது. தொல்லைகள் நேரும்போது, சிறியதோ அல்லது மிகப் பெரியதோ, அவர் மிகக் கவனத்துடன் எதையும் திட்டமிடுவதில்லை. அந்த சமயங்களைப் போல் மிக உற்சாகமாக, நல்ல மனநிலையில் வேறெப்போதும் அவர் இருந்ததில்லை. அவரை நன்கு அறிந்த ஒருவர் சொன்னார், “விஷயங்கள் மோசமாக இருக்கவேண்டும், ஏனெனில் நீங்கள் மிக மிக உற்சாகமாக இருக்கிறீர்கள்.”

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அவரை முதன் முறை யாகச் சந்தித்த வெளிநாட்டுப் பயணி ஒருவர் என்னிடம் கூறினார்: “பிடல் காஸ்ட்ரோவிற்கு வயதாகிக்கொண்டிருக்கிறது. நேற்றிரவு ஒரே விஷயத்தைப் பற்றி, திரும்பத் திரும்ப ஏழுமுறை பேசிக்கொண்டிருந்தார்.” நான் அவரிடம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன் - அவருடைய இந்த அதீதமான வெளிப்பாடு அவர் செயல்படும் விதங்களில் ஒன்று. உதாரணத்திற்கு லத்தீன் அமெரிக்காவின் வெளிநாட்டுக் கடன் குறித்த செய்திகள் முதன்முறையாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் பேச்சில் வெளிப்பட்டன. மெல்ல மெல்ல, விரிவான தகவல்களுடன், ஆழமாக மக்களிடையே தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாக மாறும்வரை அது குறித்து தொடர்ந்து பேசினார். முதலில் எளிதான கணக்கு போல விளக்கி, இவ்வளவு பெரிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் சாத்தியமில்லை என்று கூறினார். அந்த ஆண்டு நான் மூன்று முறை ஹவானா சென்றுவந்தபோது கொஞ்சம்

கொஞ்சமாக அக்கடனைப் பற்றி அவர் கூறிய அடுக்கடுக்கான தகவல்களைச் சேகரித்தேன் - நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மீது அக்கடனால் ஏற்பட்ட மறைமுக விளைவுகள், அரசியல், சமுதாயத் தாக்கம், சர்வதேச உறவுகளில் அக்கடன் ஏற்படுத்திய மாறுதல், ஒன்றுபட்ட லத்தீன் அமெரிக்கக் கொள்கையின் பிராந்திய முக்கியத்துவம் எனத் தகவல்கள் விரிந்துகொண்டே சென்றன. கடைசியில் ஹவானாவில் 'அறிஞர்கள் சபை' ஒன்றை நிறுவி அதில் உரையாற்றினார். அப்போது முந்தைய உரையாடல்களின்போது எழுந்த எந்த முக்கியமான கேள்வியையும் விட்டுவிடவில்லை. அந்நேரம் காலம் மட்டுமே கொணரக்கூடிய முழுமையான பார்வை அவரிடம் இருந்தது.

ஒரு அரசியல்வாதியாக, அவரிடம் என்னை மிகக் கவர்ந்த குணம் இதுதான்: ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை சரியான கண்ணோட்டத்துடன் அணுகி, அதற்குரிய அரிதான முடிவுகளை யோசித்து, அதன் வெளித் தோற்றத்தை மட்டுமல்ல, முழுப் பரிமாணத்தையும் உணர்ந்தறியும் திறன் கொண்டவர். அவர் உள்ளுணர்வின்படி நடப்பவர் அல்ல; ஆனால் உறுதியான, காலத்தே நிற்கக்கூடிய காரணங்களை ஆராய்ந்து செயல்படுபவர். ஆய்ந்து பேசக்கூடியவர். ஒருதீர்வின் முதல் வித்திலிருந்து ஆரம்பித்து உரையாடலின் மூலம் மெல்ல மாதக்கணக்கில் அதை விவரித்து மக்கள் மத்தியில் ஒரு முடிவான முடிவாக அறிவிப்பார், அந்நியக் கடன் விஷயத்தில் நடந்தது போல். ஒரு பொருள் பற்றிய அனைத்தையும் பேசி முடித்தபின், முக்கிய சுழற்சி ஒன்று முடிவுக்கு வந்தது போல், அதை முற்றிலும் ஒதுக்கிவிடுவார்.

இத்தகைய சொல்நிறை ஆலை தகவல்கள், அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்ட தகவல்களின்

உதவி தொடர்ந்து தேவைப்படும். அவருக்கு மிக உதவியாக இருப்பது அவரது நினைவாற்றல். இதன் துணைகொண்டு தன்னுடைய பேச்சிலும், பிறருடனான உரையாடலிலும் காரணங்களைக் கணக்கிட இயலாத வேகத்தில் எடுத்துரைப்பார்; மனக் கணக்குகளையும் போட்டுச் சொல்வார். இப்படி தகவல்களைச் சேகரிக்கும் பணி அவர் கண் விழிக்கும்போதே ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. அவர் காலை உணவு உண்ணும்போதே 200 பக்கங்களுக்குக் குறையாத உலகச் செய்திகளை அறிந்து கொள்கிறார். பகல்பொழுதில் இடைவிடாது அவர் பயணம் செய்தாலும், ஏதேனும் அவசரத் தகவல்களுடன் அவரைப் பின் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் 50 ஆவணங்களையாவது படிக்க வேண்டியுள்ளது என்று அவரே கணக்கிடுகிறார். இவற்றுடன் அவருடைய அலுவலகச் செயல்பாடுகள் மற்றும் பார்வையாளர்களைப் பற்றிய அறிக்கைகள், முடிவில்லாத அவரது ஆர்வத்தின்பாற்பட்ட அனைத்துத் தகவல்களும் சேரும். அவர் ஆகாய விமானத்தில் பயணிக்கும்போது நடப்புகளைப் பற்றிக் கூறினால் தெரிந்துகொள்வதில் அவருக்குள்ள ஆர்வம் மிகைப்படுத்தப்பட்டதல்ல என்பதை நாம் அறியமுடியும்.

விமானத்தில் பயணம் செய்வதற்கு அவர் முன்னுரிமை தருவதில்லை. வேறு வழியில்லாதபோதுதான் விமானத்தில் பயணம் செய்வார். அனைத்தையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில் அப்போது மோசமான பயணியாக நடந்துகொள்வார். விமானத்தில் படிப்பதும் இல்லை; உறங்குவதும் இல்லை; உண்பதும் மிக அரிதாகத்தான். அவருக்குச் சந்தேகம் வரும்போதெல்லாம் விமானியிடம் வரைபடம்

கேட்பார். ஏன் மற்றவழிகளில் செல்லாமல் இந்த வழியில் செல்கிறோம் என்று விளக்கம் கேட்பார். டர்பைன்களின் சத்தம் ஏன் மாறுபடுகிறது? வானிலை நன்றாக இருக்கும்போது ஏன் விமானம் அசைந்தாடுகிறது? என்றெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார். பதில்கள் சரியாக இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் சில சொற்றொடர்கள் அல்லது பதில் அல்லது தகவல் மாறுபட்டாலும் கண்டுபிடிக்கத் தெரியும் அவருக்கு.

புத்தகங்கள் - அவருக்கு தகவல்களை அள்ளித்தரும் களஞ்சியங்கள். அவருடைய கருத்துக்களுடன் மாறுபடுபவர்கள் கூட கொஞ்சமும் மாறுபட முடியாத அம்சம், அவர் ஒரு தீவிரமான படிப்பாளி என்பதுவே. அவ்வளவு அதிகமாக, அவ்வளவு எளிதாகப் படிப்பதற்கு அவருக்கு எப்படி நேரம் கிடைக்கிறது என்றோ, எத்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாளுகிறார் என்றோ யாராலும் தெளிவுபடுத்த இயலவில்லை. ஆனால் அதில் ஒன்றும் சிறப்பு அம்சம் இல்லை என்றே அவர் கூறுவார். அவருடைய கார்கள் அனைத்திலும் - புராதன ஓட்டம்மொபைல் கேப்ஸ், அடுத்து வந்த சோவியத் ஸில் மற்றும் தற்போதைய மெர்சிடஸ் வரை - இரவில் படிப்பதற்கு ஒரு விளக்கு இருக்கும். கருக்கலில் ஒரு புத்தகத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்து, அன்றைய பகல்பொழுதில் அதைப்பற்றி விமரிசிப்பார். அவர் ஆங்கிலம் படிப்பார்; ஆனால் பேசுவதில்லை. ஸ்பானிஷ் மொழியில் படிக்க விரும்புவார். எந்த நேரத்திலும், அவர் கைக்குவருகின்ற காகிதத்தில் இருக்கின்ற எத்தகைய பொருளையும் படிக்கத் தயாராக இருப்பார். ஒரு காகிதத்தில் எழுத்துகள் காணப்பட்டால் அவற்றைப் படிப்பதில் ஆர்வம், மகிழ்ச்சி. மொழிபெயர்க்கப்படாத, சமீபத்தில் வெளியான புத்தகங்களை மொழிபெயர்ப்பு

செய்வார். அவருடைய மருத்துவ நண்பர் ஒருவர் குழந்தை மருத்துவம் பற்றிய தனது படைப்பை, பிடல் காஸ்ட்ரோ படிப்பாரோ என்ற ஐயத்துடனே அனுப்பிவைத்தார். ஆனால் ஒரே வாரத்தில் புத்தகத்தைப் பற்றிய பல்வேறு குறிப்புகளுடன் அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. லீ இயகோக்காவின் நினைவுகள் பற்றிய புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது, பெரும் பிழைகள் பல இருப்பதைப் பார்த்தவுடன், ஸ்பானிஷ் மற்றும் ஆங்கிலப் புத்தகங்களை ஒப்பிட நியூயார்க் நகருக்கு அனுப்பினார். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பாளர் 'பில்லியன்' என்ற சொல்லுக்கு இருமொழிகளிலும் பொருள் வேறுபாடு புரியாமல் மீண்டும் குழப்பிவிட்டார்! பிடல் காஸ்ட்ரோ ஒரு நல்ல இலக்கிய ரசிகர் மட்டுமல்ல; அதை நுணுக்கமாகப் படிப்பவரும் கூட; அரசாங்க ஆவணங்களைப் படிப்பதால் உண்டாகும் களைப்பு நீங்கவும், வாழ்வின் போக்குகளைப் புரிந்து ஒத்துப் போகவும், விரைந்து முடிக்கக்கூடிய, நன்கு விற்பனையாகும் புத்தகங்களைப் படிக்கின்ற பழக்கத்திற்கு அவரை 'அடிமையாக்கியதில்' எனக்குப் பங்கு உண்டு.

ஆனாலும் அவருக்கு உடனடியாக மற்றும் மிகுந்த பலன் தரக்கூடிய தகவல் பெட்டகம், பேச்சுதான். 'மாட்ரியுஸ்கா' என்ற ரஷ்ய பொம்மையின் உள்ளே இருந்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சிறிய அளவில் பொம்மைகள் வந்துகொண்டே இருக்கும். ஆகச் சிறியது வரும்வரை. அதுபோல கேள்விக்கணைகளை அடுத்தடுத்து தொடுக்கும் பழக்கம் அவருக்கு இருந்தது. கடைசி முடிவான பதிலைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை, ஏன்? ஏன்? ஏன்? என்று அடுத்தடுத்து கேள்விகளை உடனுக்குடன் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார். அவருடன் உரையாடுபவர் ஒரு துப்பறிவாளரிடம் மாட்டியதைப் போல் நினைக்காமல் இருப்பது

கடினம். லத்தீன் அமெரிக்கப் பயணி ஒருவர் தன் நாட்டு மக்கள் உட்கொள்ளும் அரிசியின் அளவைப் பற்றி தோராயமான தகவல்களைத் தந்தபோது பிடல் காஸ்ட்ரோ மனக்கணக்கிட்டுச் சொன்னார், “என்ன அதிசயம்! ஒவ்வொருவரும் 4 பவுண்டு அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள், ஒரு நாளைக்கு.” அவருக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததைப் பற்றிக் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது தான் அவருடைய உத்தி என்பது அவருடன் சற்றே பழகியவர்களுக்குத் தெரியும். சில சமயங்களில் உடன் உரையாடுபவரின் தகுதியை அறிந்துகொண்டு தொடரவும் இந்த உத்தி பயன்பட்டது. தான் தகவல் அறிய உதவும் எந்த வாய்ப்பையும் அவர் நழுவ விட்டதில்லை. இரண்டு நாடுகளுக்கிடையே ராஜாங்க உறவுகள் இல்லாதபோதும், ஒருவரையொருவர் நேரில் பார்க்காதபோதும், கொலம்பிய அதிபர் பெலிசாலியோ பெதன்கர் உடன் தொலைபேசியில் அடிக்கடி பேசுவார். கொலம்பிய அதிபர் ஒருமுறை சாதாரணமாகப் பேச அழைத்தபோது, பிடல் காஸ்ட்ரோ என்னிடம் பிறகு கூறினார்: “கொலம்பிய நாட்டின் காபி நிலைமையைக் குறித்து வழக்கமான வழியில் கிடைக்காத தகவல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டேன்.”

புரட்சிக்கு முன் சில நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறார். அரசுமுறைப் பயணமாகக் சென்றபோதெல்லாம் வழக்க முறைமையைக் கடைப்பிடிக்காததற்காகக் கண்டனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால் அதைப் பற்றியும் அவர் பேசுவார்; அத்துடன் அவர் பார்க்காத பல விஷயங்களையும் நேரில் பார்த்தது போல் கூறுவார். அங்கோலாவில் போர் நடந்தபோது அச்சண்டையைப் பற்றி ஒரு அரசு நிகழ்ச்சியில் மிக விரிவாக அவர் விவரித்தபோது,

பிடல் காஸ்ட்ரோ அப்போரில் பங்கேற்கவில்லை என்று அங்கிருந்த ஐரோப்பிய அதிகாரியை சமாதானம் செய்வதற்குள் போதும் போதும் என்றாகிவிட்டது. சே-சுவாராவின் மரணம் பற்றிய உரை, மொனெதா அரண்மனை தாக்கப்பட்டது மற்றும் சால்வடார் அலெண்டேவின் மரணம், ஹரிகேன் லிபுளோரா எனும் சூறைக்காற்று ஏற்படுத்திய அழிவு இவைகளைக் குறித்து அவர் பேசிய பேச்சுகள் காலம் கடந்து நிற்பவை.

அவருடைய முன்னோர்களின் நாடான ஸ்பெயின் எப்போதும் அவர் சிந்தனையில் இருந்தது. லத்தீன் அமெரிக்காவின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அவரது கண்ணோட்டம் பொலிவர், மார்த்தியின் கருத்தை ஒத்திருந்தது. புதிய உலகத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அனைத்து உரிமைகளையும் பெற்ற லத்தீன் அமெரிக்கா என்பதே அது. ஆனால் கியூபாவிற்குப் பிறகு அவர் மிக அதிகமாக அறிந்த நாடு அமெரிக்கா. அந்த மக்களின் இயல்பு, அவர்களின் அதிகார அமைப்புகள், அந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம் ஆகியவற்றை அவர் முழுமையாக அறிந்திருந்தார். இந்த அறிவு, இன்றும் தொடரும் பொருளாதார முற்றுகையை எதிர்கொள்ள அவருக்குப் பெரிதும் உதவியது. அமெரிக்க அரசின் கட்டுப் பாடுகள் இருந்தபோதும், ஹவானாவிற்கும், மயாமிக்கும் இடையே தினம் ஒரு விமானம் பறந்துசொண்டிருந்தது. அமெரிக்கப் பயணிகள் சிறப்பு விமானங்களிலோ, தனியார் விமானங்களிலோ கியூபாவிற்கு வராமல் ஒரு நாள்கூட கழிந்ததில்லை.

அமெரிக்கத் தேர்தலுக்கு சற்று முன்பு இரு கட்சிகளையும் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகளும் தொடர்ந்து அதிக எண்ணிக்கையில் குவிந்தனர். எவ்வளவு பேரை அவரால் சந்திக்க முடியுமோ அவ்வளவு பேரையும் சந்தித்தார். அதே சமயம்

அவர்கள் காத்திருக்கும்போது நன்கு உபசரிக்கப் படுவதை உறுதிசெய்துகொண்டார். புதிய தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள இயன்ற அளவு வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தார். பிடல் காஸ்ட்ரோ அவர்களைப் பற்றிய கசப்பான விஷயங்களையும் அவர்களிடம் சொல்கிறார். அவர்கள் சொல்வதையும் நன்கு கேட்டுக்கொள்கிறார். தவறான பிரச்சாரத்தால், ஒரு 'முரட்டு' மனிதனைச் சந்திக்கத் தயாராக வருபவர்களிடம் தன்னுடைய உண்மையான முகத்தைக் காட்டுவதில்தான் தனக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். ஒருமுறை இரு கட்சிகளைச் சேர்ந்த அமெரிக்க மேல்சபை அங்கத்தினர்கள், ஒரு பென்டகன் அதிகாரி ஆகியோர் முன்னிலையில் தன்னுடைய கலீசிய முன்னோர்களும், இயேசு சபை ஆசிரியர்களும் எவ்வாறு சில நீதிபோதனைக் கருத்துகளைத் தன்னுள் உருவாக்கினர், அது தன்னுடைய ஆளுமைத்தன்மையை உருவாக்குவதில் எவ்வளவு உபயோகமாக இருந்தது என்று சொல்லிவிட்டு, 'நான் ஒரு கிருத்துவன்' என்று முடித்தார்.

அது ஒரு வெடிகுண்டைப் போல் வேலை செய்தது. வாழ்வை இரு துருவங்களாக மட்டுமே பார்க்கப் பழகியுள்ள அமெரிக்கர்கள் அவருடைய விளக்கத்தைத் தவிர்த்தனர். தங்களுடைய சந்திப்பின் முடிவில், பொழுது புலரும் வேளையில், அவர்கள் ஆச்சரியமுட்டும் கருத்தைக் கூறினர்: "லத்தீன் அமெரிக்காவுக்கும், அமெரிக்காவுக்கும் இடையே மத்தியஸ்தராக பிடல் காஸ்ட்ரோவைவிட சிறப்பாக வேறெவரும் செயல்பட முடியாது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்."

கியூபாவிற்குச் செல்கின்ற ஒவ்வொருவரும் எப்படியேனும், எத்தகைய சூழலிலும் அவரைப் பார்க்க விரும்புவர்; பலர் அவருடைய தனித்த

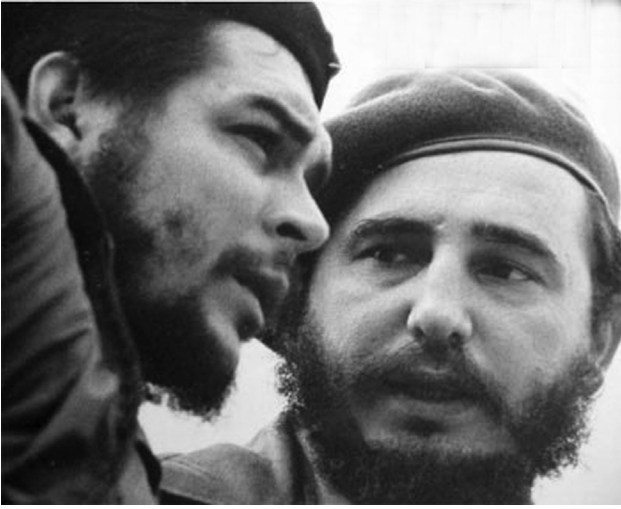
பேட்டியை நினைத்து ஏங்குவர்; குறிப்பாக வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர்கள் அவரிடம் ஒரு தனித்த பேட்டி எடுக்காமல் தங்கள் பணி நிறைவுற்றதாகக் கருதியதே இல்லை. இக்கணம் ஏறக்குறைய 300 விண்ணப்பங்கள் அவருடைய கால ஒதுக்கீட்டுக்காகக் காத்திருக்கின்றன; இது எப்போதும் தொடர்வதுதான்; தன்னால் முடியும் என்றால் அத்தனை பேரையும் அவர் சந்திப்பார் என்று நிச்சயம் நான் நம்புகிறேன். அவரைச் சந்திக்க வேண்டி அனைவரிடமும் சொல்லி வைத்துவிட்டு ஹவானா ஹோட்டலில் எப்போதும் ஒரு பத்திரிகையாளர் காத்திருப்பார். சிலர் பல மாதங்கள் காத்திருப்பர். அவரைச் சந்திப்பதற்கான சரியான வழிமுறைகள் என்னவென்று யாருக்கும் நிச்சயமாகத் தெரியாததால் சிலர் கோபமுற்றனர். உண்மை என்னவென்றால் அப்படி எதுவும் இல்லை. சில அதிர்ஷ்டசாலி பத்திரிகையாளர்கள் தற்செயலாக ஒரு கேள்வியைக் கேட்க, அது, விவாதிக்கக்கூடிய அனைத்து விஷயங்களையும் பற்றிய பல மணி நேர உரையாடலாக மாறும். ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் அவர் நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்வார்; கவனக்குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சிறிய சொல்கூட சரிசெய்ய முடியாத இழப்பைத் தரும் என்ற உணர்வோடு அதிகம் எதிர்பார்க்கப்படாத செய்திகளைப் பற்றியும் தெளிவாக உரைப்பார். இத்தகைய அரிய பேட்டிகளுக்குத் தேவையான நேரத்தை அவர் ஒதுக்குவார். ஆனால் உரையாடலின் தீவிரத்தன்மை தூண்டப்படும்போது நேரம் இழுத்துக்கொண்டே செல்லும். மிகச் சில நேரங்களில் மட்டுமே கேள்விகளை முன்கூட்டியே அறிய விரும்புவார். எவ்வளவு கோபமுட்டுவதாக இருந்தாலும் எப்போதுமே எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல

மறுத்ததில்லை; தன்னுடைய பொறுமையையும் இழந்ததில்லை. சில நேரங்களில் இரண்டு மணி நேரம் என்பது நான்கு மணி நேரமாகும்; ஆறு மணி நேரமும் ஆகும் அல்லது 17 மணி நேரமும் ஆகலாம். இத்தாலியத் தொலைக்காட்சிக்காக ஜியானி மினாவுக்கு அளித்த பேட்டியைப் போல். அவர் ஒப்புக் கொண்ட பேட்டிகளில் நீளமானது அது; முழுமையானதும்கூட. (இந்த நேர்காணல் An Encounter with Fidel எனும் நூல் வடிவில் 1991ஆம் ஆண்டு வெளியாயிற்று)

இடப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக சொல்ல விரும்பியதை முழுமையாகச் சொல்லாமல், அவருக்குரிய தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தாமல் போவதால், அச்சிலேறும் பேட்டிகளில் ஒருசில மட்டுமே அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்தன, மகிழ்ச்சி தந்தன. தவிர்க்க முடியாத வெட்டுகளால் முழுமையான பேட்டியாக தொலைக்காட்சிப் பேட்டியும் அவரைக் கவரவில்லை; ஏழு நிமிடப் பேட்டிக்காக தன் வாழ்வின் ஐந்துமணி நேரத்தைச் செலவிடுவது நியாயமற்றதாகத் தோன்றியது அவருக்கு. பிடல் காஸ்ட்ரோவுக்கும் அவர் பேச்சைக் கேட்பவர்களுக்கும் உள்ள வருத்தம் என்னவென்றால், மிகச்சிறந்த ஐரோப்பியப் பத்திரிகையாளர்கள்கூட உண்மையை விளக்கும், எடுத்துரைக்கும் ஆர்வத்துடன் கேள்விகளைக் கேட்பதில்லை. அவரவர் நாட்டின் அரசியல் வக்கிரங்கள், ஆதாரமற்ற பண்பாடு சார்ந்த வெறுப்புணர்வுகள் - இவற்றைக் கொண்டு கேள்வி கேட்கிறார்களே அன்றி, கியூபாவின் இன்றைய நிலை, அவர்களின் நிஜ வாழ்க்கை, அம்மக்களின் கனவுகள், நிராசைகள் இவற்றை வெளிக்கொணரும் விதமாகக் கேள்விகள் அமைவதில்லை. இதனால் சாமானிய கியூபர்கள் உலகத்துடன் தொடர்பு

கொள்ளும் வாய்ப்பு மறுக்கப்படுகிறது. மிக முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கின்ற இத்தருணத்தில் கியூபர்களின் எதிர்பார்ப்புகள், ஏக்கங்கள் பற்றி அவரிடம் கேட்பதில்லை; ஐரோப்பியர்களின் உணர்வுகள் பற்றிக் கேட்டு விளக்கம் பெறுவதில்லை. ஒருவகையில் அந்தப் பத்திரிகையாளருக்கும் இது இழப்பே. தங்கள் இதழியல் துறையின் சிகரங்களை எட்டுவதற்குத் துணை செய்யும் அறிவார்ந்த வினாக்களை எழுப்பி, அம்மாபெரும் தலைவனிடமிருந்து விடைகளைப் பெறும் வாய்ப்புகளை அவர்கள் இழக்கின்றனர்.

பிடல் காஸ்ட் ரோவை பல மாறுபட்ட சூழல்களில் கண்ட பிறகு, “அதிகார மாயைக்கு மத்தியிலும், உண்மைக்கு இட்டுச்செல்லும் உரையாடலில் அவருக்கிருக்கும் ஆர்வத்தை நிறுத்த முடியுமா?” என்று என்னை நானே பலமுறை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். தனித்தும் பலர் முன்பும் நிகழ்ந்த பல உரையாடல்களுக்குப் பின்பும் இதே வினாக்களை எனக்குள்ளே எழுப்பியிருக்கிறேன். அவர் முன்னே தங்களுடைய இயல்பையும், தன்னம்பிக்கையையும் இழந்து உண்மைக்குத் தொடர்பில்லாத சூத்திரங்களைப் பேசி, வீண் செய்பவர்களைக் கையாள்வது பயனற்றது. அவர் மீது அதிகப் பரிவுகொண்டு அவரிடமிருந்து உண்மையை மறைப்பவர்களும் உண்டு. அவருக்குத் தெரியும் அது. அவ்வாறு செய்த ஒரு அலுவலரிடம் அவர் சொன்னார், “எனக்கு தொல்லை தரக் கூடாதென்று என்னிடமிருந்து உண்மையை மறைக்கிறீர்கள். ஆனால் கடைசியில் நான் அவற்றைக் கண்டுபிடிக்கும்போது பல உண்மைகளை எதிர்கொள்ள நேரும் போது அவற்றின் விளைவுகளால் நான் இறந்தே விடுவேன்.” மிக முக்கியமானது, கடும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துவது, குறைபாடுகளை எடுத்துரைக்காமல் அவரிடமிருந்து உண்மைகளை மறைப்பது,

ஏனெனில் புரட்சியின் அளப்பரிய, அறிவியல், விளையாட்டு, கலாச்சார சாதனைகளுக்கிடையே அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு படியையும், மகிழ்வையும் பாதிக்கின்ற மிகப்பெரிய நிர்வாகத் திறமையின்மை இருக்கிறது. 30 வருட வெற்றிக்குப் பின் இதையும் ஒப்புக்கொண்ட பிடல் காஸ்ட்ரோ அத்தகையவற்றை நேரடியாகக் கையாண்டார். ரொட்டி உற்பத்தி, பீர் வினியோகம் போன்ற அசாதாரணமானவை...

மக்களிடையே, தெருக்களில் பேசும்போது எல்லாமே மாறிப்போகும். உண்மையான நேசத்தின் போலியற்ற தன்மையையும், உணர்ச்சிகளையும் அந்த உரையாடல் வெளிக்கொணரும். அவருடைய பல்வேறு பெயர்களில் நிலைத்தது “பிடல்” என்பதுதான். மக்கள் அவரை எவ்வித பயமும் இன்றி சூழ்ந்துகொண்டு, இயல்பாக விளித்து, விவாதித்து,

கருத்து வேறுபட்டு, கோரிக்கைகளை வைப்பார்கள். நாட்டின் அதிபரை நீ (ஸ்பானிய மொழியில் 'து' எனும் சொல்லால்) அவர்கள் அழைக்கலாம். அந்தஅளவு அவர்கள் நெருக்கம் பாராட்டும் தலைவர் அவர். உடனடியாக உண்மை நிலை அருவியாகக் கொட்டும். தனிமையில் அல்ல, இது போன்ற தருணங்களில்தான். அறிவால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் அவருடைய மனிதநேயம் வெளிப்படும். அரசியல் கலப்பு இல்லாமல் அவருடன் கணக்கற்ற பொழுதுகள் பேசியிருக்கிறேன். நான் அறிந்த பிடல் காஸ்ட்ரோ, மாயைகளில் நிறைவுறாதவர், எளிமையான பழக்கங்கள், கவனமான சொற்கள், உயர்ந்த சிந்தனைகளை உடையவர். அதன் எதிரியைவிட 84 மடங்கு சிறிய நாட்டில், சுத்தமான தண்ணீர் கிடைக்காத தீவில் இருந்துகொண்டு, தன்னுடைய விஞ்ஞானிகள் புற்றுநோயைக் குணப்படுத்தும் மருந்து கண்டுபிடித்து உலகுக்கு வழங்குவர் என்ற கனவுகளுடன் செயல்படுகிறார். அவருடைய வெளிவிவகாரக் கொள்கை சக்திவாய்ந்த வல்லரசுக்கு ஈடு கொடுக்கிறது. உலக வரலாற்றை மாற்றி நடத்திச் செல்வதில் பொருள் ஆதாரங்களைவிட மனிதர்களின் மனச்சாட்சியும், தார்மீகக் குணங்களுமே பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன என்பதில் அவர் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார். அவர் தனி வாழ்க்கை, யாரும் நுழைய இயலாத 'மர்மம்' நிறைந்தது என்கின்றனர். அந்தரங்கமான ஒன்றைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள நுட்பமான அறிவு இன்றியமையாதது. அவ்வாறாயின் அவரிடம் அளவற்ற அறிவும் நிதானமும் உண்டு. இரவும் பகலுமாக மக்களுடன் வாழும் ஒருவருக்குத் தனிவாழ்க்கை என ஒன்று இருக்கக்கூடுமா? நம்முடைய காலத்தின் கொள்கைப் பிடிப்புள்ள மாபெரும் தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர்; அதுவே

அவரது மிகப் பெரிய குணாதிசயம், அவருக்குப் பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்தபோதும்.

முடிவில்லாத நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட நாளின் கடைசித் தருணங்களில், இரவில் மிகத் தாமதமாக என் வீட்டிற்கு வருவார். “எப்படி விஷயங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன?” என்று பலமுறை அவரைக் கேட்டிருக்கிறேன். அவரும் பதில் சொல்வார்: ‘மிக நன்றாக; எல்லாம் நிறைவாக இருக்கின்றன’. ஒரு துண்டு பாலாடை சாப்பிட குளிர்பதனப் பெட்டியை அவர் திறந்தார் - காலை உணவுக்குப் பின் அப்போதுதான் அவர் உண்கிறார். மெக்ஸிகோவில் உள்ள நண்பரிடம் தொலைபேசியில் பேசி, அவருக்குப் பிடித்த உணவின் சமையல் குறிப்பை விசாரித்து, இன்னமும் கழுவப்படாத பாத்திரங்கள், தட்டுகளுக்கு இடையே நின்றவாறு சுவரில் சாய்ந்தபடி அதை எழுதிக்கொண்டு இருக்கும்போது, தொலைக்காட்சியில் பழைய பாட்டு ஒலிக்கிறது, “வாழ்க்கை என்பது அதிவேக ரயில்; அது பல ஆயிரக்கணக்கான மைல் தூரத்தைக் கடந்து செல்லும்.” கிராமத்து இளம்பருவம் குறித்து அவர் பேசுகின்ற உணர்ச்சிமயமான கணங்களில், அவரை விட்டுப்போன அன்புக்குரியவர்கள் பற்றி, வாழ்வில் வெற்றிபெற வேறுவிதமாக அவர் ஆற்றியிருக்கக் கூடிய பணிகள் குறித்து பேசக் கேட்டிருக்கிறேன். ஓரிரவு வெனிலா ஐஸ்கிரீமை சிறிது சிறிதாகச் சுவைத்து உண்ணும்போது, கூட்டுவலிமையின் மகிழ்ச்சிச் சாயல் கொண்டவராக, தன்னிடமிருந்தே மாறுபட்டு, ஒரு கணம் வழக்கமான பிடல் காஸ்ட்ரோவாக இல்லாமல் வேறொருவராகத் தோன்றினார். இந்த உலகில் அவர் மிக அதிகமாகச் செய்ய விரும்பும் வேலை என்னவென்று கேட்டேன்; உடனே பதில் சொன்னார்: “ஏதேனும் ஒரு தெரு முனையில் சுற்றிவருவது.”

ஒரு சாதாரண மனிதராக ஃபிடல்
என்னை ஆட்கொண்டார். அவர்
நடக்கவியலாத காரியங்களைச்
சமாளித்து நடத்திக்காட்டுவார். அவர்
கியூபாவுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டால் அங்கு
சென்று சேர்ந்துவிடுவார். அங்கு வந்து
சேர்ந்ததும் அவர் போராடுவார். அந்தப்
போராட்டத்தில் அவர் வெற்றி பெறுவார்.
அவர் எப்போதும் இயல்புக்கு மீறிய
நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அவரது
நேர்மறையான எண்ணத்தை நான்
பகிர்ந்து கொண்டேன்.

- எர்னஸ்டோ சே குவாரா

thamizhbooks.com

பாரதி
புத்தகாலயம்

புதிய

புத்தகம் பேசுது

ரூ.5/-

